

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do godz. 12 w pld. Konto czekowe w P.K.O.—730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIAŁYSTOK, Sienkiewicza 27, tel. 15-86; BIELSKO ŚL., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BRZEŚĆ n. B., Puławskiego 1; BYDGOSZCZ, Grunwaldzka 7, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akademicka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Dęblińska 11, tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnochy 4, tel. 287; TARNÓW, Zabielska 7; TARNOPOL, Pasaż Adlera 8, tel. 90; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Wileńska 14, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 72. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 4 marca 1933 r. o wykonywaniu pomiarów pól górniczych.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—o—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—o—

72.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 4 marca 1933 r.

o wykonywaniu pomiarów pól górniczych.

Na podstawie art. 167 prawa górniczego, wydanego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654) zarządzam, co następuje:

§ 1. Przy wykonywaniu pomiarów pól górniczych należy stosować się do przepisów załączonej „Instrukcji co do wykonywania pomiarów pól górniczych”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc przepisy, obowiązujące poprzednio w tej mierze.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Dr. F. Zarzycki.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 4 marca 1933 r. (poz. 72).

INSTRUKCJA

CO DO WYKONYWANIA POMIARÓW PÓL GÓRNICZYCH.

Rozdział I.

Ogólne zasady wykonywania pomiaru.

§ 1. Pomiar pola górniczego winien być oparty na państwowej sieci triangulacyjnej.

Na terenach nie posiadających państwowej sieci triangulacyjnej założyć należy sieć lokalną (niezależną).

Podstawą pomiarów winna być sieć triangulacyjna IV rzędu w ten sposób ułożona, by na obszarze zdjęcia 100 hektarów wyznaczone zostały średnio 2—5 punktów. Ilość punktów triangulacyjnych zależy od kształtu terenu i wielkości działek.

W terenach:

a) z działkami o powierzchni ponad 40 a przyjmuje się co najmniej jeden punkt triangulacyjny na 40 ha,

b) z działkami o przeciętnej powierzchni 10—40 a jeden punkt na 30 ha,

c) z działkami o przeciętnej powierzchni poniżej 10 a jeden punkt na 20—25 ha,

d) w terenach miejskich i gęsto zabudowanych jeden punkt na 20 ha.

§ 2. Pomiar szczegółów w terenie opiera się na ciągach poligonowych, związanych wzajemnie

w sieć poligonową, opartą na punktach triangulacyjnych.

Ciągi poligonowe należy założyć wzdłuż granicy pola górniczego, a oprócz tego wzdłuż dróg, wód i t. p. w ten sposób, by można w odniesieniu do nich lub opartych na nich liniach pomiarowych pomierzyć w sposób najprostsz wszystkie granice gruntów i przedmioty stałe.

Ilość punktów poligonowych zależy od konfiguracji granic pola górniczego, wielkości działek gruntu i gęstości zabudowania terenów.

Przy pomiarze pól górniczych, obejmujących miasta, średnio wypada 1 punkt na 2—3 ha, przy drobnych działkach gruntowych 1 punkt na 4 ha, przy wielkich działkach 1 punkt na 5 ha.

§ 3. W celu przeprowadzenia pomiaru działek i przedmiotów stałych należy założyć między poligonami sieć linii pomiarowych głównych i podrzędnych.

Linje główne łączą punkty triangulacyjne i poligonowe lub punkty wyznaczone zapomocą miar na bokach sieci triangulacyjnej, względnie poligonowej.

Linje podrzędne (posiłkowe) łączą punkty wyznaczone na liniach pomiarowych głównych. Od linii pomiarowych metodą rzędnych i odciętych mierzy się działki i przedmioty stałe zapomocą taśmy stalowej i węgielnicy.

Rozdział II.

Triangulacja.

§ 4. Triangulację należy przeprowadzić w związku z istniejącą siecią triangulacyjną.

§ 5. Z właściwego Wyższego Urzędu Górniczego należy uzyskać:

1) spólrzędne istniejących punktów sieci, odniesionych do początku układu z topograficznym opisem punktów,

2) spólrzędne punktów granicznych z polem, względnie polami górniczymi, zatwierdzonymi.

§ 6. Na mapie topograficznej, względnie na starych planach należy zaprojektować sieć triangulacyjną tak, aby cały obszar terenu przeznaczony do zdjęcia leżał w obrębie tej sieci, uwidocznić projektowane granice pola górniczego, oznaczyć i ponumerować punkty triangulacyjne, określić jednostronne i dwustronne celowe oraz wskazać kolejność i sposób spostrzeżeń i obliczeń poszczególnych punktów sieci.

Projekt należy przesłać do odnośnego Wyższego Urzędu Górniczego celem zatwierdzenia.

§ 7. Po zatwierdzeniu projektu sieci triangulacyjnej należy punkty triangulacyjne oznaczyć właściwymi sygnałami, ustalić punkty w terenie w sposób wskazany we wzorze II „Przepisów pomiarowych metodą triangulacyjną i poligonową”, zatwierdzonych rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 17 października 1928 r. L. II-1433/28 w wydaniu II tegoż Ministerstwa z 1928 r. (w dalszym ciągu wymienione w skrócie „Przepisy pomiarowe Min. Rob. Publ.”) i sporządzić ich spis topograficzny według wzoru III tychże przepisów. W celu stałego dozoru nad punktami i ochrony ich przed zniszczeniem należy sporządzić odpisy z topografii i przekazać władzom gminnym.

§ 8. Pomiar kątów uskutecznia się teodolitem, względnie instrumentem uniwersalnym.

Metoda pomiarów polega na sposobie spostrzeżeń kierunków w poczet (spostrzeżenia kierunkowe) w grupach, w wyjątkowych wypadkach (stanowisko instrumentu niestaje, przy pomiarach z okien, wież) zapomocą powtarzania (reptycji).

Wyniki pomiarów należy zaraz w polu wpisać do „Dziennika pomiaru kątów poziomych”, prowadzonego według wzoru V „Przepisów pomiarowych Min. Rob. Publ.”. Jeżeli z powodu przeszkód nie można ustawić instrumentu na danym punkcie, lub celować do danego punktu, należy przeprowadzić pomiar mimośrodkowy, a następnie zredukować go na właściwy punkt. Elementy mimośrodkowe należy pomierzyć bezpo-

średnio. Dane z tych pomiarów zapisuje się do dziennika, prowadzonego według wzorów IX i X „Przepisów pomiarowych Min. Rob. Publ.”.

§ 9. Przed przystąpieniem do wyrównania i obliczenia sieci triangulacyjnej należy sprawdzić średnie pomierzonych kątów, wyrównać stanowiska dla niepełnych poczetów według wzoru VII „Przepisów pomiarowych Min. Rob. Publ.” i zorientować spostrzegane kierunki według wzoru VI tychże przepisów.

Następne obliczenia obejmują: obliczenie trójkątów, obliczenie kątów północnych, obliczenie wcinania wstecz, obliczenie przybliżonych współrzędnych i wyrównanie punktów sieci, obliczenie poprawionych kątów północnych i wyrównanych spólrzędnych. Obliczenia te należy wykonać według wzorów XI, XII, XIII, XIV i XV „Przepisów pomiarowych Min. Rob. Publ.”.

Obliczenia spólrzędnych punktów sieci należy wykonać przy pomocy logarytmów sześciocyfrowych, względnie maszyny do rachowania przy użyciu pięciocyfrowych tablic naturalnych wartości funkcji kątowych. Zależnie od wartości punktów należy wyrównanie sieci przeprowadzić ścisłą lub przybliżoną metodą najmniejszych kwadratów albo też sposobem graficznym.

Ścisłą metodą najmniejszych kwadratów należy wyrównać sieć główną oraz poszczególne ważne punkty, stanowiące szkielet triangulacyjny. Wyrównanie mniej ważnych punktów można uskutecznić metodą przybliżoną, lub graficzną.

Po wyrównaniu sieci należy obliczyć kierunki z wyrównanych spólrzędnych i porównać z pomierzonymi.

Różnica w kącie, zawartym między dwoma kierunkami o średniej długości boków 2.000 m, nie może przekraczać 25”.

Większa odchyłka dozwolona jest jedynie w wypadkach bardzo bliskiej odległości jednego z punktów sieci (niżej 1000 m). Po ukończeniu obliczeń należy sporządzić kartę sieci triangulacyjnej, zawierającą wszystkie punkty sieci, naniesione spólrzędnie w podziałce 1 : 5.000, według wzoru I-a „Przepisów pomiarowych Min. Rob. Publ.”.

Spólrzędne wyrównane należy zestawić w „Wykazie spólrzędnych punktów triangulacyjnych i poligonowych” według wzoru XVIII „Przepisów pomiarowych Min. Rob. Publ.”.

Rozdział III.

Triangulacja lokalna (niezależna).

§ 10. Obliczenie sieci triangulacji lokalnej (niezależnej) opiera się na pomiarze założonej podstawy oraz kątów.

§ 11. Wybór i wyznaczenie podstawy w terenie, przygotowanie terenu do pomiaru podstawy, pomiar podstawy uskutecznia się według Rozdziału IV §§ 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28 i 29 „Przepisów pomiarowych Min. Rob. Publ.”.

§ 12. Pomiar kątów obejmuje: pomiar kątów podstawy i pomiar kątów sieci triangulacyjnej.

Pomiar kątów podstawy ma obejmować wszystkie kąty sieci podstawowej wraz z nawiązaniem do sieci głównej.

Kąty wierzchołkowe sieci podstawowej niżej 25° są niedopuszczalne.

Przy pomiarze kątów obowiązuje § 8 niniejszej instrukcji.

§ 13. Oprócz pomiaru podstawy i kątów musi być wyznaczony kierunek południka w jednym z ważniejszych punktów sieci triangulacyjnej z dokładnością do 5’.

Wyznaczenie kierunku południka uskutecznia się według § 31 „Przepisów pomiarowych Min. Rob. Publ.”.

§ 14. Obliczenie i wyrównanie sieci podstawowej i sieci triangulacyjnej przeprowadza się według § 9 niniejszej Instrukcji i wzorów XVI i XVII „Przepisów pomiarowych Min. Rob. Publ.”.